ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 21ης Δεκεμβρίου 1994 *

Στην υπόθεση Τ-301/94 R,

Laakmann Karton GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Velbert (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Diderich Fudickar, δικηγόρο Wuppertal, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 62, avenue Guillame,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους Bernd Langeheine και Richard Lyal, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 94/601/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 1994, σχετικά με μια διαδικασία

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι, ΕΕ L 243, σ. 1), καθόσον με το άρθρο 3 αυτής επιβλήθηκε στην αιτούσα πρόστιμο 2,2 εκατ. ECU,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Στις 13 Ιουλίου 1994 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 94/601/ΕΚ, σχετικά με μια διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/C/33.833 — Χαρτόνι, ΕΕ L 243, σ. 1, στο εξής: απόφαση). Σύμφωνα με το άρθρο 1 της αποφάσεως, οι 19 προμηθευτές χαρτονιού που απαριθμούνται σε αυτό παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, καθόσον μετέσχαν σε μια συμφωνία και μια εναρμονισμένη πρακτική στο πλαίσιο των οποίων άσκησαν διάφορες ασυμβίβαστες προς τον εντός της Κοινής Αγοράς ανταγωνισμό δραστηριότητες, οι οποίες συνοψίζονται στο άρθρο 1 της αποφάσεως.

2 Κατά την απόφαση, οι εν λόγω πρακτικές τέθηκαν σε εφαρμογή στο πλαίσιο της Product Group Paperboard (ομάδα μελέτης προϊόντων για το χαρτόνι, στο

εξής: PG Paperboard), στην οποία μετείχε σημαντικός αριθμός Ευρωπαίων παραγωγών χαρτονιού. Από την απόφαση προκύπτει επίσης ότι, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, δηλαδή από το 1986 έως το 1991, η PG Paperboard περιελάμβανε διάφορες επιτροπές, στις οποίες συγκαταλέγονταν, μεταξύ άλλων, η Presidents Working Group (ομάδα εργασίας προέδρων, στο εξής: PWG), το President Conference (συμβούλιο προέδρων) και η Joint Marketing Comittee (κοινή επιτροπή μάρκετινγκ, στο εξής: JMC). Πάντοτε σύμφωνα με την απόφαση, η PWG αποτελούνταν από τους εκπροσώπους των οκτώ μεγαλύτερων παραγωγών χαρτονιού και ελάμβανε αποφάσεις γενικής φύσεως για το χρονοδιάγραμμα και για το επίπεδο των αυξήσεων των τιμών που θα πραγματοποιούσαν οι παραγωγοί χαρτονιού. Η PWG πέτυχε επίσης τη σύναψη ορισμένων συμφωνιών μεταξύ των συμμετεχόντων σχετικά με τα αντίστοιχα μερίδιά τους αγοράς, με στόχο να μην τεθούν σε κίνδυνο οι συντονισμένες πρωτοβουλίες περί τιμών λόγω υπερβάλλουσας προσφοράς. Τα αποτελέσματα των εργασιών της PWG γνωστοποιούνταν τακτικά στο συμβούλιο προέδρων, στο οποίο εκπροσωπούνταν, σύμφωνα με τη σκέψη 42 της αποφάσεως, όλοι οι αποδέκτες της αποφάσεως αυτής. Η JMC, στην οποία εκπροσωπούνταν όλοι οι Ευρωπαίοι παραγωγοί χαρτονιού, είχε ως κύριο στόχο την υλοποίηση των αυξήσεων τιμών που συμφωνούσε η PWG.

3 Στους αποδέκτες της αποφάσεως, οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 5, συγκαταλέγεται η Laakmann Karton GmbH & Co KG (στο εξής: Laakmann Karton), η οποία από τον Ιούνιο του 1993 έπαυσε να υφίσταται. Δεν αμφισβητείται ότι η αιτούσα ήταν ομόρρυθμος εταίρος της εν λόγω εταιρίας, ότι εξαγόρασε την επιχείρηση και εξακολούθησε τη δραστηριότητά της.

4 Με το άρθρο 3 της αποφάσεως επιβάλλεται στη Laakmann Karton, για τις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, ένα πρόστιμο που ανέρχεται σε 2,2 εκατ. ECU. Το άρθρο 4 προβλέπει ότι τα πρόστιμα που καθορίζονται στο άρθρο 3 καταβάλλονται σε ECU εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

5 Με έγγραφο της 1ης Αυγούστου 1994, η Επιτροπή κοινοποίησε την απόφαση στην αιτούσα. Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή διευκρίνιζε ότι, σε περίπτωση

που η αιτούσα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή δεν θα προέβαινε σε καμία ενέργεια εισπράξεως κατά το χρονικό διάστημα της εκκρεμοδικίας, εφόσον, από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής, η οφειλή θα απέφερε τόκους και εφόσον, το αργότερο μέχρι την ημερομηνία αυτή, η αιτούσα θα συνιστούσε μια αποδεκτή τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα τόσο το οφειλόμενο ποσό όσο και τους τόκους ή τις προσαυξήσεις.

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Οκτωβρίου 1994, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως και, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που της είχε επιβληθεί.

7 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Νοεμβρίου 1994, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΚ, την παρούσα αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον με αυτήν της επιβάλλεται πρόστιμο 2,2 εκατ. ECU.

8 Η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 18 Νοεμβρίου 1994. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις θέσεις τους στις 25 Νοεμβρίου 1994.

Σκεπτικό

9 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμ-

βουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

10 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-231/94 R, T-232/94 R και T-234/94 R, Transacciones Marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-885, σκέψη 20).

Επιχειρήματα των διαδίκων

11 Η αιτούσα, προς απόδειξη του εκ πρώτης όψεως βασίμου των ισχυρισμών της, επικαλείται τις ακόλουθες τρεις αιτιάσεις: Πρώτον, η αιτούσα δεν συγκαταλέγεται στους αποδέκτες της αποφάσεως, δεύτερον, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη συμμετοχή της αιτούσας στις επικρινόμενες με την απόφαση πρακτικές και, τρίτον, το ποσό του επιβληθέντος προστίμου είναι υπερβολικά υψηλό.

12 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεώς της, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση απευθύνθηκε στη Laakmann Karton και ότι η ίδια δεν αναφέρεται

ρητά ως αποδέκτης, με συνέπεια ότι η απόφαση είναι γι' αυτό τον λόγο και μόνο άκυρη.

13 Η δεύτερη αιτίαση της αιτούσας αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη η Επιτροπή, όσον αφορά τη συμμετοχή της αιτούσας στις πρακτικές που επικρίνονται με την απόφαση, ιδίως τη συμμετοχή της στις επιτροπές της PG Paperboard. Η εν λόγω συμμετοχή της ήταν πολύ περιορισμένη, ιδίως όσον αφορά τα «συμβούλια προέδρων», στο πλαίσιο των οποίων η αιτούσα ουδέποτε μετέσχε σε συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές. Επιπλέον, ουδέποτε μετέσχε σε συνεδρίαση της PWG. Η αιτούσα, η οποία ισχυρίζεται ότι η θέση της στην αγορά δεν της παρείχε τη δυνατότητα να επηρεάζει τις τιμές, υποστηρίζει ότι μόνο προσάρμοζε τις τιμές της, τις οποίες διαπραγματευόταν άμεσα με τους πελάτες της, προς τις τιμές που καθόριζαν οι μεγάλοι παραγωγοί. Επιπλέον, η αιτούσα αναγκάστηκε να αυξήσει τις τιμές της, εξαιτίας των επενδύσεων στις οποίες έπρεπε να προβεί, προκειμένου να παραμείνει στην αγορά. Τέλος, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι, μολονότι εφάρμοσε μια πολιτική της «τιμής πριν από την ποσότητα», ουδέποτε έλαβε μέρος σε συζητήσεις σχετικά με τη διατήρηση σε σταθερό επίπεδο των μεριδίων αγοράς των κυριότερων παραγωγών.

14 Με την τρίτη αιτίαση, η αιτούσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν διευκρίνισε τα κριτήρια με βάση τα οποία καθορίστηκε το ύψος του προστίμου και, ιδίως, ότι, αντίθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 15 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), δεν εκτίμησε τη διάρκεια και τη σοβαρότητα της συμμετοχής της αιτούσας στις εργασίες της PG Paperboard. Επιπλέον, σε αντίθεση προς τα όσα ισχυρίζεται στην απόφαση, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, ως ελαφρυντική περίσταση, τη συνεργασία της αιτούσας. Τέλος, η Επιτροπή υπολόγισε το πρόστιμο, στην περίπτωση της αιτούσας και μόνο στην περίπτωση αυτή, λαμβάνοντας υπόψη τον συνολικό κύκλο εργασιών και όχι εκείνον που πραγματοποιήθηκε με βάση το κρίσιμο προϊόν, και μάλιστα παρά τις εξηγήσεις που έδωσε σχετικά η αιτούσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

15 Όσον αφορά το επείγον, η αιτούσα επικαλείται το γερμανικό πτωχευτικό δίκαιο, σύμφωνα με το οποίο η υπερχρέωση και η αδυναμία πληρωμών μιας

εταιρίας περιορισμένης ευθύνης (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) συνεπάγεται την κίνηση της πτωχευτικής διαδικασίας επί της περιουσίας της. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι, λόγω των σωρευθεισών ζημιών και του αποθεματικού το οποίο συνέστησε ενόψει της ενδεχόμενης καταβολής του προστίμου και το οποίο καλύπτει ένα μέρος του προστίμου, η εγγραφή στο παθητικό του εναπομένοντος ποσού του προστίμου θα συνεπαγόταν τη λογιστική της υπερχρέωση. Κατά την ακρόαση, η αιτούσα προσέθεσε ότι η κήρυξη σε πτώχευση μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας λόγω υπερχρεώσεως μπορεί να αποτραπεί μόνον εάν υπάρχει θετική πρόγνωση επιβιώσεως της εταιρίας. Ωστόσο, μια τέτοια πρόγνωση αποκλείεται εάν η εταιρία υποχρεωθεί να καταβάλει το πρόστιμο αμέσως. Η αιτούσα υποστηρίζει επίσης ότι θα περιέλθει σε αδυναμία πληρωμών εάν δεν διαταχθεί το αιτούμενο προσωρινό μέτρο. Πράγματι, ενόψει των ρευστών που διαθέτει, δεν μπορεί να εξοφλήσει μια οφειλή μέχρι του ύψους του προστίμου, η οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη στις 5 Νοεμβρίου 1994, γεγονός που θα υποχρεώσει τους διαχειριστές της να υποβάλουν αίτηση για την κήρυξή της σε πτώχευση. Συναφώς, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι, παρά τα διαβήματα στα οποία προέβη προς τις τράπεζες με τις οποίες διατηρεί εμπορικές σχέσεις, δεν πέτυχε την αιτηθείσα εγγύηση, λόγω της κακής οικονομικής της καταστάσεως. Η δε μητρική της εταιρία αρνήθηκε να της διαθέσει τα αναγκαία ρευστά και δήλωσε ότι δεν προτίθεται να προβεί σε περαιτέρω εισφορές κεφαλαίων.

16 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, εκ προοιμίου, ότι η παρούσα αίτηση σκοπεί στην αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον με αυτήν επιβάλλεται στην αιτούσα η υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ίσης προς το ποσό του προστίμου που της έχει επιβληθεί. Η αίτηση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή παρά μόνον υπό εντελώς εξαιρετικές συνθήκες, οι οποίες δεν συντρέχουν εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, η αιτούσα δεν απέδειξε το επείγον ούτε προσδιόρισε τους πραγματικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν τη λήψη του προσωρινού μέτρου που ζητείται.

17 Η Επιτροπή αντικρούει την πρώτη αιτίαση της αιτούσας, ότι η αιτούσα δεν συγκαταλέγεται στους αποδέκτες της αποφάσεως, με το επιχείρημα ότι τόσο από πραγματικής όσο και από οικονομικής απόψεως η αιτούσα ταυτίζεται με τη Laakmann Karton. Οι εταίροι αποφάσισαν απλώς να μεταβάλουν την εταιρική επωνυμία της αιτούσας, να διευρύνουν τον σκοπό της και να αυξήσουν το εταιρικό κεφάλαιό της. Ως ομόρρυθμος εταίρος της πρώην GmbH & Co KG, η αιτούσα εξακολουθεί να ευθύνεται για τις παραβάσεις που διέπραξε η εν λόγω εταιρία.

18 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αιτούσα δεν αμφισβητεί τη συμμετοχή της στην PG Paperboard, αλλά ισχυρίζεται μόνο ότι δεν μετέσχε σε ορισμένες συνεδριάσεις. Ωστόσο, ενόψει της αξιολογήσεως της διαπιστωθείσας παραβάσεως, όπως προκύπτει από την αιτιολογία της αποφάσεως, δεν ήταν εν προκειμένω απαραίτητη η διεξοδική αναφορά στη συμμετοχή κάθε επί μέρους επιχειρήσεως σε κάθε επί μέρους ενέργεια. Εν πάση περιπτώσει, η αιτούσα παραδέχεται ότι έλαβε γνώση των αυξήσεων τιμών που σχεδίαζαν οι μεγάλοι παραγωγοί και ότι προέβη σε αντίστοιχη αύξηση των τιμών της. Πρόκειται για τυπική συμπεριφορά μέλους συμπράξεως, ενώ είναι άνευ σημασίας το ζήτημα εάν η αιτούσα θα μπορούσε να είχε επιβάλει μονομερώς τέτοιες αυξήσεις τιμών. Ο ισχυρισμός της αιτούσας ότι διαπραγματευόταν τις τιμές της ιδιαιτέρως με κάθε πελάτη ή ότι οι τιμές της αυξήθηκαν εξαιτίας των επενδύσεων στις οποίες προέβη, αντιφάσκει προς τις εξηγήσεις της σχετικά με την υποτιθέμενη προσαρμογή της στην πολιτική τιμών των μεγάλων παραγωγών.

19 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση της αιτούσας σχετικά με το ύψος του προστίμου, η Επιτροπή τονίζει, καταρχάς, ότι η διάρκεια της παραβάσεως προσδιορίζεται στο άρθρο 1 της αποφάσεως (από τα μέσα Απριλίου 1986 έως τον Απρίλιο 1991) και ότι η συμμετοχή της αιτούσας στις επικρινόμενες πρακτικές περιγράφεται διεξοδικά στην αιτιολογία και στα παραρτήματα της αποφάσεως. Επιπλέον, η αιτούσα δεν αντιμετωπίστηκε ως μια από τις επιχειρήσεις που ήταν «επικεφαλής» των εν λόγω πρακτικών, και στις οποίες επιβλήθηκαν σχετικά υψηλότερα πρόστιμα απ' ό,τι σ' εκείνη, ενώ, κατά τη διάρκεια της έρευνας, δεν φάνηκε ιδιαίτερα συνεργάσιμη έναντι της Επιτροπής. Όσον αφορά τον κύκλο εργασιών με βάση τον οποίο υπολογίστηκε το πρόστιμο, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η απόφαση αφορά το σύνολο της αγοράς του χαρτονιού, εξαιρέσει ορισμένων προϊόντων, και ότι η αιτούσα τροποποίησε τα στοιχεία όσον αφορά τον κύκλο εργασιών της μόλις στο τελευταίο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας, χωρίς να τεκμηριώσει τις τροποποιήσεις αυτές.

20 Όσον αφορά το επείγον του ζητουμένου μέτρου, η Επιτροπή φρονεί ότι η αιτούσα δεν απέδειξε επαρκώς τις ζημίες που προέβαλε, δεδομένου ότι οι υπολογισμοί που προσκόμισε προς τούτο δεν ελέγχθηκαν από ανεξάρτητο πραγματογνώμονα. Η Επιτροπή τονίζει επίσης ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, η αιτούσα ουδόλως υποχρεούται να εγγράψει στο παθητικό το σύνολο του προστίμου, δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει δηλώσει ακριβώς ότι, υπό την προϋπόθεση της συστάσεως τραπεζικής εγγυή-

σεως, δεν θα αξιώσει την καταβολή του μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως. Ενόψει των σχετικά ασήμαντων δαπανών που συνεπάγεται η τραπεζική εγγύηση, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η σύστασή της θα έθετε σε κίνδυνο την επιβίωση της αιτούσας. Όσον αφορά τις προσπάθειες που κατέβαλε η αιτούσα για να επιτύχει τη ζητούμενη εγγύηση από τις τράπεζες με τις οποίες διατηρεί εμπορικές σχέσεις, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν προσκομίσθηκε κανένα έγγραφο κάποιας από τις οικείες τράπεζες ούτε η αιτούσα εξήγησε για ποιους λόγους οι τράπεζες αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν το αίτημά της. Τέλος, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί η δυνατότητα της αιτούσας προς σύσταση εγγυήσεως (και όχι για καταβολή του προστίμου), πρέπει να ληφθούν υπόψη οι σχέσεις της αιτούσας με τη μητρική εταιρία που κατέχει το 100 % των μετοχών της, καθώς και η χρηματοοικονομική κατάσταση του ομίλου επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει, η οποία χαρακτηρίζεται από μια εξαιρετικά ευνοϊκή εξέλιξη.

Εκτίμηση του αρμοδίου επί των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

21 Πριν από την έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να προσδιοριστεί με ακρίβεια το αντικείμενο της διαδικασίας. Με την αίτησή της, η αιτούσα ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως, καθόσον με το άρθρο 3 της εν λόγω αποφάσεως της επιβάλλεται πρόστιμο 2,2 εκατ. ECU. Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή, με το έγγραφο της 1ης Οκτωβρίου 1994, με το οποίο κοινοποίησε την απόφαση, επισήμανε στην αιτούσα ότι, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν θα προέβαινε σε καμία ενέργεια εισπράξεως κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας, υπό την προϋπόθεση ότι η αιτούσα θα συνιστούσε αποδεκτή από την Επιτροπή τραπεζική εγγύηση καλύπτουσα τόσο το κύριο ποσό όσο και τους οφειλόμενους τόκους και προσαυξήσεις. Υπ' αυτές τις συνθήκες, μόνο λυσιτελές αντικείμενο της αιτήσεως μπορεί να είναι η απαλλαγή της αιτούσας από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋπόθεση για την αναστολή της άμεσης εκτελέσεως της αποφάσεως.

22 Κατά πάγια νομολογία, η αίτηση αυτή μπορεί να γίνει δεκτή μόνο εάν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις (βλ., μεταξύ άλλων, τις διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549, σκέψη 6, και της 15ης Μαρτίου 1983, 234/82 R, Ferriere di

Roè Volciano κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 725, σκέψεις 2 και 8). Ωστόσο, η αιτούσα δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται εν προκειμένω. Τούτο ισχύει τόσο για τα επιχειρήματα που προβάλλει προς απόδειξη του επείγοντος της ζητουμένης αναστολής, ότι, αφενός, αδυνατεί να συστήσει την απαιτούμενη εγγύηση και, αφετέρου, κινδυνεύει να κηρυχθεί σε πτώχευση όσο και για το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής της.

23 Όσον αφορά, πρώτον, το επείγον, πρέπει καταρχάς να εξετασθεί εάν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως ότι η αιτούσα αδυνατεί να συστήσει την απαιτούμενη εγγύηση.

24 Συναφώς, εκ προοιμίου διαπιστώνεται ότι οι ένορκες δηλώσεις στις οποίες προέβησαν οι διαχειριστές της αιτούσας και οι οποίες έχουν επισυναφθεί στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι έχουν αποδεικτική ισχύ, εξαιτίας του τελείως γενικού χαρακτήρα τους. Σύμφωνα με τις δηλώσεις αυτές, «η εταιρία Laakmann προσπάθησε να επιτύχει τη χορήγηση εγγυήσεως από τις τράπεζες με τις οποίες διατηρεί εμπορικές σχέσεις προκειμένου να αποτρέψει την αναγκαστική εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής. Δεν πέτυχε όμως τον σκοπό της.» Δεν δίδεται καμία εξήγηση για τους λόγους και τις περιστάσεις που οδήγησαν τις τράπεζες να απορρίψουν το αίτημα της αιτούσας.

25 Εξάλλου, η περιγραφή της καταστάσεως στις δηλώσεις αυτές διαψεύδεται από τρία έγγραφα τα οποία προέρχονται από διαφορετικές τράπεζες και τα οποία η αιτούσα κατέθεσε στη δικογραφία κατά την ακρόαση. Ενόψει της «καταστάσεως της εταιρίας Laakmann όσον αφορά τον ισολογισμό και τα κέρδη» ή της «οικονομικής της καταστάσεως», οι τράπεζες αυτές εξαρτούν, βέβαια, η καθεμιά καθόσον την αφορά, τη χορήγηση της εγγυήσεως από τη σύσταση υπέρ

αυτών επαρκούς ασφάλειας. Ωστόσο, κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν θίγει το ζήτημα εάν η αιτούσα μπορεί να συστήσει την ασφάλεια αυτή.

26 Επιπλέον, προκειμένου να εκτιμηθεί η ικανότητα της αιτούσας να συστήσει την επίμαχη εγγύηση, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο όμιλος εταιριών από τον οποίο εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα (βλ. τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1982, 86/82 R, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1555, σκέψη 4, καθώς και τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Αυγούστου 1994, T-156/94 R, Aristrain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-715, σκέψη 33), ιδίως όσον αφορά τη δυνατότητα παροχής της ασφάλειας, την οποία απαιτούν ενδεχομένως οι τράπεζες. Από κανένα στοιχείο του φακέλου δεν είναι δυνατόν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι οι εν λόγω εταιρίες αδυνατούν για οικονομικούς ή νομικούς λόγους να παράσχουν στην αιτούσα την υποστήριξη που ενδεχομένως χρειάζεται για τη σύσταση της ζητούμενης εγγυήσεως. Η διαπίστωση αυτή δεν θίγεται εν προκειμένω από το γεγονός ότι οι εταιρίες που ελέγχουν τώρα, άμεσα ή έμμεσα, την αιτούσα δεν ανέλαβαν τον έλεγχο αυτό παρά μόνο μετά την παρέλευση του κρίσιμου χρονικού διαστήματος το οποίο αφορά η απόφαση. Όπως παραδέχτηκε η αιτούσα κατά την ακρόαση, η εταιρία που την ελέγχει έμμεσα γνώριζε κατά τον χρόνο που ανέλαβε τον έλεγχο το 1992 ότι η αιτούσα διέτρεχε τον κίνδυνο να της επιβληθεί πρόστιμο. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι για τον καθορισμό της τιμής της συναλλαγής ελήφθη υπόψη το ενδεχόμενο της επιβολής προστίμου. Τέλος, δεν αποκλείεται η αξία των μεταβιβασθέντων μεριδίων να επηρεάστηκε από τις πρακτικές που επικρίνονται με την απόφαση.

27 Στη συνέχεια, σχετικά με τον κίνδυνο που διατρέχει η αιτούσα να κηρυχθεί σε πτώχευση, διαπιστώνεται ότι, ακόμη και αν οι ισχυρισμοί της σχετικά με τις ζημίες που έχει υποστεί από τις αρχές του 1994 μπορούν να θεωρηθούν ως επαρκώς αποδεδειγμένες, ο κίνδυνος αυτός ουδόλως έχει αποδειχθεί ούτε όσον αφορά μια ενδεχόμενη υπερχρέωση ούτε όσον αφορά μια ενδεχόμενη αδυναμία πληρωμών.

28 Όσον αφορά το ενδεχόμενο της κηρύξεως σε πτώχευση λόγω υπερχρεώσεως, η αιτούσα παραδέχτηκε κατά την ακρόαση ότι η λογιστική υπερχρέωση που θα μπορούσε να δημιουργηθεί κατά τον χρόνο της εγγραφής του συνόλου του προστίμου στο παθητικό των λογιστικών της βιβλίων δεν θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκη την κίνηση της πτωχευτικής διαδικασίας, εφόσον υπάρχει θετική πρόγνωση επιβιώσεως της αιτούσας. Συναφώς, η αιτούσα ανέφερε ότι η φύση της προγνώσεως αυτής εξαρτάται από το εάν θα πρέπει να καταβάλει ή όχι αμέσως το πρόστιμο. Ενόψει όμως του αντικειμένου της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, όπως προσδιορίστηκε στη σκέψη 21 της παρούσας διατάξεως, διαπιστώνεται ότι η απόρριψη της αιτήσεως δεν θα επέβαλε στην αιτούσα την υποχρέωση να καταβάλει αμέσως το πρόστιμο, εφόσον συσταθεί η εγγύηση που ζητεί η Επιτροπή. Συναφώς, η αιτούσα δεν έχει αναφερθεί καθόλου στην ενδεχόμενη επιρροή του γεγονότος αυτού επί της προγνώσεως επιβιώσεώς της.

29 Ούτε ο ισχυρισμός της αιτούσας για το ενδεχόμενο να κηρυχθεί σε πτώχευση λόγω αδυναμίας πληρωμών είναι βάσιμος, δεδομένου ότι στηρίζεται, όπως ακριβώς το επιχείρημα που απορρίφθηκε με την προηγούμενη σκέψη, στην εσφαλμένη υπόθεση ότι, σε περίπτωση απορρίψεως της αιτήσεώς της, η αιτούσα θα όφειλε να καταβάλει αμέσως το πρόστιμο.

30 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, πρέπει να τονιστεί ότι, όσον αφορά τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη χορήγηση του ζητούμενου μέτρου, από καμία από τις αιτιάσεις που προέβαλε η αιτούσα προς απόδειξη του βασίμου της προσφυγής της δεν έχουν προκύψει στοιχεία ικανά να δημιουργήσουν, εκ πρώτης όψεως, ιδιαίτερα σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα της αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 1994.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça